

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819010419
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819010419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej v trestnej veci proti obžalovanému U. Y. pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/31/2019 zo dňa 10. 3. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 8. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému U. Y., nar. 8. XX. XXXX v M., trvale
bytom S., T. 7XX/XX

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere

10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 2T/31/2019 zo dňa 10. 3. 2020 bol obžalovaný uznávaný vinným z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období roku 2018 si zadovážil z Českej republiky minimálne 1000 g rastliny rodu Cannabis (konopa) - marihuany, rôznej kvality, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok uvedených v Prílohe č. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látok a prípravkoch v znení neskorších predpisov, ktorú prechovával v mieste

trvalého bydliska v Dobšinej, na Novej ulici č. 17, okres Rožňava, s úmyslom predat' ju s finančným ziskom, pričom

dňa 17.04.2019 v meste Dobšiná, okres Rožňava, pred čerpacou stanicou označenou "E58", odovzdal agentovi polície, ktorý vystupoval pod menom S. I. ako skúšobnú vzorku 1,06 g rastliny rodu Cannabis (konopa), s priemerným obsahom účinnej látky THC 17,9 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 2 jednorazové dávky drogy, zároveň mu ako skúšobnú vzorku odovzdal 1,62 g nezrelého vrcholku rastliny rodu Cannabis (konopa) v hodnote najmenej 8,- EUR, s minimálnym obsahom účinnej látky THC,

následne po predchádzajúcej dohode dňa 30.04.2019 v priestoroch rodinného domu v Dobšinej, okres Rožňava, na Novej ulici č. 17, predal agentovi polície, ktorý vystupoval pod menom S. I., za sumu 2100 EUR - rastliny rodu Cannabis (konopa), v celkovej hmotnosti 245 g, s priemerným obsahom účinnej látky THC 11,7 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 490 jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 980,- EUR, ako aj vysušené rastliny rodu Cannabis (konopa), v celkovej hmotnosti 318,35 g, s priemerným obsahom účinnej látky THC 10,7 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 636 jednorazových dávok drogy, v hodnote najmenej 1273,- EUR,

následne v dňoch 11.06.2019 a 12.06.2019 na území Talianska si zadovážil 10 g kokaínu, ktorý je zaradený do II. skupiny omamných látok uvedených v Prílohe č. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, tento doviezol na územie Slovenskej republiky, kde v mieste trvalého bydliska ho za účelom zvýšenia jeho množstva zriedil, prechovával ho a následne dňa 16.06.2019 v Dobšinej, okres Rožňava, na parkovisku čerpacej stanice označenej "E58", ho predal agentovi polície, ktorý vystupoval pod menom S. I., za sumu 1.500 EUR, v celkovom množstve 29,91 g, s priemernou koncentráciou kokaínu 40,20 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 388 jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 1.480,50 EUR, a za sumu 1000,- EUR mu predal rastliny rodu Cannabis (konopa), v hmotnosti 448,90 g, s priemerným obsahom účinnej látky THC 1,9 %, ktorý rastlinný materiál má vzhľadom na nízky obsah účinnej látky THC na psychiku človeka iba nepatrný vplyv a jeho fajčenie nemožno považovať za konzumáciu drogy v pravom slova zmysle,

a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Krajského súdu Brno, sp. zn. 69 T/2/2015 z dní: 09.12.2015 a 15.12.2015, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 1 To/15/2016 zo dňa 26.05.2016, bol odsúdený za zločin nedovolenej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1,2 písm. a), c) Trestného zákona Českej republiky k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon tohto trestu do väznice s dozorom.

Súd mu za to uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. mu uložil protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranný dohľad na dobu 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na úradné záznamy, z ktorých vyplývala skutočnosť, že si mal obžalovaný niekedy v roku 2018 zadovážiť z Českej republiky marihuanu. Takéto úradné záznamy spísané príslušníkmi PZ však podľa jeho názoru nie sú dôkazným prostriedkom v trestnom konaní a preto ich nie je možné čítať na hlavnom pojednávaní ako listinné dôkazy. Súd odmietol návrh obhajcu na vypočutie príslušníkov PZ S. a Y., ktorí vedené úradné záznamy spísali, pričom práve výsluch týchto svedkov by zákonným spôsobom mohol overiť dôveryhodnosť skutočností nachádzajúcich sa v týchto úradných záznamoch. Obžalovaný v celom priebehu trestného konania namietal zákonnosť použitia agenta v danej trestnej veci a tiež nezákonný postup agenta pri výkone jeho činnosti. Podľa § 117 ods. 1 Trestného poriadku použitie agenta je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo mal byť spáchaný taký trestný čin. V predmetnej trestnej veci bol príkaz na použitie agenta vydaný predčasne, nakoľko orgány činné v trestnom konaní by sa mohli bez akýchkoľvek problémov pokúsiť o monitorovanie

obžalovaného najskôr pomocou odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky jeho mobilného telefónu alebo vyhotovením obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov. Až potom, keby použitie týchto spôsobov odhaľovania trestných činov bolo po určitom čase neúspešné, malo sa pristúpiť k použitiu agenta. Z odôvodnenia príkazu na použitie agenta nevyplývajú žiadne také skutočnosti, z ktorých by vyplynulo, že odhaľovanie prípadnej trestnej činnosti by malo byť v prípade použitia iných prostriedkov podstatne sťažené. Teda v prvom rade namieta zákonnosť príkazu sudcu pre prípravné konanie na použitie agenta. Prvostupňový súd v rozsudku sa s uvedenou námietkou vyrovnal čisto formalisticky bez dostatočného odôvodnenia len s konštatovaním, že z jednotlivých príkazov tvoriacich tajnú prílohu vyplýva, že boli vydané v súlade so zákonom a preto boli konajúcim sudcom aj akceptované a námietku obhajoby, že pred príkazom na použitie agenta mali byť využité ostatné inštitúty, nepovažoval za právne významnú. Obžalovaný od začiatku trestného konania, resp. od prvého výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie vo veci rozhodovania o väzbe namietal, že bol agentom navádzaný na spáchanie trestného činu. Napriek skutočnosti, že v príkaze na predstieraný prevod, ktorý vydal prokurátor pod č. I PO-V-25-1/2019-RV sa vyslovene konštatuje, že predstieraný prevod sa bude realizovať prostredníctvom obrazovo-zvukových záznamov, vo vyšetrovacom spise sa nenachádzal obrazovo-zvukový záznam z prvého stretnutia obžalovaného s agentom dňa 17.04.2019. Jeho nevyhotovenie v liste zo dňa 21.10.2019 vyšetrovateľ odôvodnil tým, že tento záznam nebol vykonaný z taktických dôvodov v záujme ochrany života a zdravia agenta, že mohlo dôjsť k prehľadaniu agenta a tým k zmareniu inštitútu agenta. Z vykonaného dokazovania však nevyplývala žiadna obava, že by pri stretnutiach agenta a obžalovaného mal byť ohrozený život a zdravie agenta.

Prvostupňový súd napriek nepreukázaniu akejkoľvek hrozby ohrozenia zdravia alebo života agenta sa nekriticky stotožnil s účelovým vyjadrením vyšetrovateľa. Vzniká podozrenie, že orgány činné v trestnom konaní „z taktických dôvodov“ nezaložili do spisu ako dôkaz obrazovo-zvukový záznam z tohto stretnutia práve pre jeho možnú spochybniteľnosť z dôvodu preukázania iniciatívneho navádzania agenta na spáchanie trestnej činnosti. K ohrozeniu života a zdravia agenta predsa mohlo teoreticky dôjsť aj na ďalších stretnutiach. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal oboznámenie sa s obrazovo-zvukovými záznamami stretnutí agenta a obžalovaného v dňoch 30.04.2019, 30.05.2019 a 16.06.2019. Uvedené dôkazy však neboli vykonané v súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

Ďalšou námietkou nezákonnosti dôkazu, a to nedostatok súhlasu sudcu s vykonaním obrazovo-zvukového záznamu v obydľi a to v priestoroch rodinného domu v Dobšinej na Novej ulici č. 17 sa prvostupňový súd vyrovnal tak, že z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pozval agenta do dvora rodinného domu, aby mu predal marihuanu. Z oboznámenia sa s tajnou prílohou, a to príkazom na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vydaných sudcom Okresného súdu Košice I pod č. OS-KEI-V-39-I/19-8Ntt zo dňa 04.04.2019 však vyplynulo, že tento príkaz sudcu neobsahoval súhlas s vyhotovovaním obrazovo - zvukových záznamov spojených s priamym vstupom do obydľi a preto takýto dôkaz bol vykonaný nezákonne a je nepoužiteľný v trestnom konaní minimálne v rozsahu po vstupe agenta a U. Y. do areálu rodinného domu na ul. Nová č. 17 v obci Dobšiná. Ďalej namieta skutočnosť, že výsluch agenta na hlavnom pojednávaní bol vedený nezákonne zasahujúc do práv obvineného na obhajobu. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.01.2020 požiadal sudcu o vypnutie prenosových zariadení na prenos obrazu a zvuku, teda dvoch obrazoviek, z ktorých na jednej bol obrazový prenos z Okresného súdu Košice I, na ktorej bolo vidno náhradného sudcu JUDr. Arpáda Koreňa a agenta, ktorý mal na hlave kuklu a na druhej obrazovke bol záznam z pojednávacej miestnosti na Okresnom súde v Rožňave. Práve z dôvodu, že na obrazovke už videl, že v miestnosti na Okresnom súde Košice I sa už nachádza agent, z opatrnosti požiadal sudcu o vypnutie týchto prenosových zariadení, aby náhodou nedošlo k situácii, že agent bude mať možnosť pomocou prenosového zariadenia byť oboznámený s výsluchom obžalovaného, ktorý mal nasledovať. Konajúci sudca dal technikovi pokyn na vypnutie prenosových zariadení, ktorý sa vizuálne prejavil tak, že obidve obrazovky boli zhasnuté. Nasledoval výsluch obžalovaného. Po skončení výsluchu dal konajúci sudca pokyn na zapnutie prenosových zariadení za účelom výsluchu agenta. Z úradného záznamu je zrejmé, že prenos obrazu nebol počas výsluchu obžalovaného vypnutý a existuje pochybnosť vzhľadom na výpoveď agenta, že nebol ani vypnutý prenos zvuku, a teda že agent bol v celom rozsahu oboznámený s obsahom výpovede obžalovaného, čo je v rozpore s § 261 ods. 2 Trestného poriadku a týmto bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu a takýto výsluch je nezákonný. JUDr. Koreň nemal dôvod sledovať len obrazový záznam z pojednávania za účelom

poskytnutia súčinnosti pri výsluchu agenta, keď aj tak čakal na telefonický pokyn konajúceho sudcu, po ktorom technický asistent zabezpečil obrazovo zvukový prenos.

Poslednou procesnou námietkou je skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní súd vykonal výsluchy svedkov agenta S. I., Y., Y. a H.. Uvedené výsluchy boli vykonané v rozpore s ustanovením § 265 Trestného poriadku. Pri absencii zákonnosti vyššie uvedených dôkazov možno jednoznačne konštatovať, že sa v konaní nepodarilo orgánom činným v trestnom konaní preukázať, že na prvom stretnutí medzi agentom PZ S. I. a obžalovaným nedošlo k navedeniu obžalovaného na spáchanie trestnej činnosti. Policajnú provokáciu navádzaním obžalovaného na páchanie trestnej činnosti agentom preukazuje aj zoznam telefónnych hovorov medzi agentom a obžalovaným a podrobne poukázal na aj na vyjadrenia agenta pri výpovedi, resp. v jeho komunikácii zaznamenané obrazovo-zvukovými záznamami. Taktiež poukázal na rozpory vo výpovedi agenta a obžalovaného ohľadom množstva marihuany, ktoré mal mať v držbe obžalovaného v čase prvého stretnutia dňa 17. 4. 2019.

Na základe uvedených skutočností uviedol, že obžalovanému na základe zákonne vykonaných dôkazov nebolo preukázané spáchanie trestnej činnosti. Trestná činnosť obžalovaného bola preukazovaná len nezákonným prehratím obrazovo-zvukových záznamov, ktoré však nepreukázali, že agent na prvom stretnutí nevyprovokoval obžalovaného na spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, výsluchom agenta, ktorý bol nezákonne použitý a nezákonne vypočutý na hlavnom pojednávaní. Za uvedenej situácie s použitím zásady in dubio pro reo, podľa jeho názoru bolo potrebné obžalovaného v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť, nakoľko skutok vykonaný na základe nezákonnej policajnej provokácie nemôže byť trestným činom.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozsudkom rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zruší a vo veci rozhodne o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného, ktorá tvorí podstatu odvolacích dôvodov v písomne podanom odvolaní.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa s podrobnými až vyčerpávajúcimi závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Z dôvodov písomne podaného odvolania je zrejmé, že obžalovaný v celom priebehu trestného konania namieta zákonnosť použitia agenta v predmetnej trestnej veci a tiež nezákonný postup pri výkone jeho činnosti.

Podľa § 117 ods. 1 Tr. por. na odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov zločinov, korupcie, trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo má byť spáchaný taký trestný čin.

Podľa § 117 ods. 2 Tr. por. konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Agent nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu; to neplatí, ak ide o korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa a zistené skutočnosti nasvedčujú, že páchatel by spáchal taký trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný.

Podľa § 117 ods. 9 Tr. por. agent môže pri použití svojej legendy so súhlasom oprávnenej osoby vstúpiť do obydlija. Taký súhlas sa však nesmie získať na základe predstieraného práva vstupu.

Podľa § 117 ods. 13 Tr. por. pri postupe podľa odseku 1 možno použiť informačno-technické prostriedky. Pritom sa primerane postupujú podľa odseku 8.

Ako to už v podstate uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, je potrebné rozlišovať, či konanie agenta pri objasňovaní trestnej činnosti spadá pod tzv. skrytú aktivitu polície, alebo ide už o neprípustnú policajnú provokáciu

V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 47/2012) skrytou aktivitou polície je operatívne zisťovanie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazu o jeho trestnoprávne postihnuteľnom konaní, zabránenie mu v jeho pokračovaní a minimalizácia spôsobených škôd.

Policajnou provokáciou je zámerné, aktívne a cielené podnecovanie alebo navádzanie, či iné vedomé iniciovanie alebo navádzanie na spáchanie trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala. Pokiaľ by činnosť polície bola vedená len snahou, aby kontaktovaná osoba páchala trestný čin bez zistenia skutočností, ktoré nasvedčujú tomu, že páchatel by spáchal trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný, išlo by o neprípustnú policajnú provokáciu trestného činu.

V zmysle už zaužívanej judikatúry za kľúčovú odlišnosť skrytej aktivity polície od policajnej provokácie sa považuje skutočnosť, že polícia neiniciuje, t. j. nevytvára u kontaktovanej osoby vôľu spáchať trestný čin, ale vytvára pre spáchanie trestného činu vhodné podmienky, ktoré nesmú byť mimoriadne, ale objektívne možné v danej situácii obvyklé a musia nastať až s časovým odstupom po tom, čo páchatel si osvojil úmysel spáchať trestný čin a preukázateľne spravil kroky k jeho spáchaniu.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné uviesť, že činnosť agenta bola od počiatku usmerňovaná prostredníctvom policajných orgánov, pričom k jej použitiu došlo až po tom, čo polícia disponovala informáciami súvisiacimi s tým, že Ľuboš Y. mal distribuovať drogy.

Po podrobnom preskúmaní spisového materiálu v predmetnej trestnej veci je krajský súd taktiež toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní za účelom odhalenia páchatel'a trestnej činnosti a zabezpečenia dôkazov o ich trestnoprávne postihnuteľnom správaní len vytvorili podmienky, ktoré boli v danom prípade obvyklé, pričom tieto nastali až po tom, čo si obvinený osvojil úmysel trestný čin spáchať.

Vychádzajúc zo samotnej povahy inštitútu agenta v zmysle judikatúry, agent nemôže byť osoba, ktorá len pasívne čaká v prostredí, v ktorom sa má pohybovať. Podstatné pre jeho použitie je, že jeho konanie musí byť v súlade s účelom Trestného poriadku a musí byť úmerné protiprávnosti konania na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Skutočnosť, že agent prejavuje záujem o kúpu drogy, že sa s obvineným viackrát stretne, pýta určité množstvo drogy, či zisťuje predajnú cenu, nie je navádzaním na spáchanie trestnej činnosti, ani nezákonnou a aktívnou provokáciou.

V tejto súvislosti krajský súd zároveň konštatuje, že z obrazovo-zvukových záznamov je zrejmé, že obžalovaný bol pri stretnutiach s agentom aktívny a sám navrhoval pri komunikácii s agentom aj predaj drog vo väčšom množstve, čím si chcel zabezpečiť finančné prostriedky.

V kontexte vyššie uvedeného s prihliadnutím aj na judikatúru ESĽP je inštitút agenta legálnym a legitímnym prostriedkom operatívno-pátracej činnosti pri vyšetrowaní taxatívne vymedzených trestných činov a jeho použitie ani podľa Európskeho súdu pre ľudské práva nemusí viesť k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd za predpokladu, že je sprevádzané

jasnými zárukami a obmedzeniami. K zásahu do práva na spravodlivý proces garantovaného v článku 6 Dohovoru dôjde iba v prípade tzv. policajnej provokácie, ktorou sa rozumie situácia, keď agent ako člen bezpečnostných zložiek alebo osoba jednajúca na základe ich pokynov sa neobmedzí na čisto pasívne vyšetrovanie trestnej činnosti, ale za účelom obstarania dôkazov potrebných k zahájeniu trestného stíhania vyvinie taký vplyv, že dotyčnú osobu podnieti k spáchaniu trestného činu, ku ktorému by inak nedošlo (napr. rozsudok ESLP vo veci Ramanauskas proti Litve z 5. februára 2008 č. 74420/01).

Pri posudzovaní, či konanie polície počas vyšetrovania prekročilo hranicu činnosti agenta a teda či by došlo k spáchaniu trestného činu aj bez zásahu polície je rozhodujúca existencia objektívneho podozrenia, že sa konkrétna osoba podieľa na páchaní trestnej činnosti alebo je náchylná spáchať trestný čin (napr. rozsudok ESLP vo veci Banniková proti Rusku zo 4. novembra 2010 č. 18757/06).

Podľa judikatúry ESLP existenciu predchádzajúcej protiprávnej činnosti alebo úmyslu ju spáchať môže preukázať skutočnosť, že podozrivému je známa aktuálna cena drogy, podozrivý je schopný zabezpečiť drogy v krátkom čase (napr. rozsudok ESLP vo veci Grba proti Chorvátsku z 23. novembra 2017 č. 47074/12), podozrivý má z uzavretého obchodu peňažný zisk (napr. už citovaný rozsudok Banniková proti Rusku), kontraband sa nachádzal u podozrivého priamo doma, podozrivý mal pri sebe väčšie množstvo drog, než ktoré si policajť objednal, podozrivý predal drogy aj iným kupcom a pod.

V kontexte uvedených všeobecných východísk so zreteľom na odvolacie námietky je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že obžalovaný už bol za drogovú trestnú činnosť v minulosti odsúdený, konkrétne rozsudkom Krajského súdu v Brne, pobočka Zlín sp. zn. 69T 2/2015 zo dňa 15. 12. 2015 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 1To 15/2016 zo dňa 26. 5. 2016 a to konkrétne pre zločin nedovolennej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1, 2 písm. a/, c/ Trestného zákona Českej republiky, ktorý spáchal ako člen organizovanej skupiny a v značnom rozsahu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov so zaradením pre jeho výkon do väznice s dozorom. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený rozhodnutím Okresného súdu v Třebíči sp. zn. 11PP 160/2017 zo dňa 11. 5. 2017 s určením skúšobnej doby do 11. 5. 2020, z čoho je zrejmé, že skutku v predmetnej trestnej veci sa dopustil v skúšobnej dobe tohto podmienenečného prepustenia. Napriek tomu k nasadeniu agenta v predmetnej trestnej veci došlo až po tom, čo polícia operatívno-pátracou činnosťou získala informácie o tom, že menovaný sa má opäť dopúšťať drogovej trestnej činnosti. Obžalovaný pritom už pri prvom stretnutí dňa 17. 4. 2019 odovzdal agentovi skúšobné vzorky 1,06 g rastliny Cannabis s tým, že následne sa s agentom stretol dňa 30. 4. 2019, teda o 13 dní nato, kedy už agentovi predal za sumu 2100 eur rastliny z rodu Cannabis v celkovej hmotnosti 245 gramov a 318,35 gramov, dňa 30. 5. 2019 už obžalovaný uvádzal, že by mohol zabezpečiť aj kokaín z Holandska v množstve asi 1 kg v hodnote cez 40000 eur a dňa 16. 6. 2019 pri štvrtom stretnutí predal agentovi za sumu 1500 eur cca 30 gramov kokaínu s priemernou koncentráciou 40,20 %, čo bezpochyby vyplýva z vykonaného dokazovania.

Ani krajský súd tak nemal žiadne pochybnosti o tom, že v danom prípade nešlo o policajnú provokáciu, ale o tzv. skrytú aktivitu polície zameranú na odhalenie páchatelov trestných činov a zabezpečenie dôkazov o trestnej činnosti.

Pochybnosti o činnosti agenta nevzbudzuje ani fakt, že k stretnutiu s obžalovaným došlo opakovane viackrát, keďže je nepochybné, že obžalovaný v čase nasadenia agenta bol podozrivý z distribúcie drog a preto je logické, že agent s cieľom vzbudiť u obžalovaného dôveru za účelom odhalenia rozsahu ním páchanej trestnej činnosti, z ktorej bol podozrivý, pristúpil k opakovaným predstieraným obchodom. V tejto súvislosti, predovšetkým vzhľadom na predchádzajúcu skúsenosť obžalovaného s drogovou trestnou činnosťou v rámci organizovanej skupiny, považuje aj krajský súd za logické zo strany orgánov prípravného konania, že k záznamu z prvého stretnutia nedošlo z dôvodov uvedených v správe vyšetrovateľa na č.l. 38, resp. č.l. 596, s čím sa v podstate vysporiadal už aj okresný súd.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby vo vzťahu k nezákonnosti obrazovo-zvukového záznamu v priestoroch rodinného domu v Dobšinej je krajský súd toho názoru, že ide o zákonný a použiteľný dôkaz a to z nasledovných dôvodov.

Sudcom pre prípravné konanie boli dňa 4. 4. 2019 vydané popri príkaze na použitie agenta podľa § 117 ods. 1, 5 Tr. por., aj príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods.

2 Tr. por., na vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 ods. 1, 2 Tr. por. a 10. 4. 2019 aj príkaz na predstieraný prevod podľa § 112 ods. 2 Tr. por. Išlo teda na základe operatívnych poznatkov, ktoré sa následne potvrdili, o súbor informačno-technických prostriedkov súvisiacich s príkazom na použitie agenta, ako to v konečnom dôsledku predpokladá už citované ustanovenie § 117 ods. 13 Tr. por.

Konkrétne z príkazu na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov zo dňa 4. 4. 2019 č.p. OS KE I -V-39-1/19-8Ntt je zrejmé, že príkaz bol vydaný, aby bol vyhotovený obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam týkajúci sa konania osoby S. I. (dočasná legenda agenta) a jeho stretnutí s osobou U. Y., nar. 8. 12. 1982, trvale bytom Dobšiná, Nová 776/17, okres Rožňava, prípadne s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami podieľajúcimi sa páchaní trestnej činnosti a to na dobu od 5. 4. 2019 do 4. 10. 2019.

Je síce pravdou, že predmetný príkaz nebol priamo vymedzený na obrazovo-zvukový záznam spojený s priamym vstupom do obydli, avšak spĺňa všetky formálne náležitosti podľa § 114 ods. 2 Tr. por. aj na priamy vstup do obydli, keďže bez akýchkoľvek pochybností bol vydaný v trestnom konaní o zločine a s predchádzajúcim súhlasom sudcu pre prípravné konanie s tým, že tak, ako to uviedol okresný súd, agent vstúpil do dvora rodinného domu matky obžalovaného, ktorého adresa je zároveň adresou jeho trvalého pobytu na pozvanie obžalovaného, čo možno v spojení s citovanými ustanoveniami § 117 ods. 9, ods. 13 Tr. por. považovať za zákonný postup.

Ani krajský súd sa nemohol stotožniť s námietkou obhajoby, že príkaz na použitie agenta bol vydaný predčasne a to predovšetkým vzhľadom na poznatky orgánov činných v trestnom konaní v čase predchádzajúcom jeho vydaniu, ktoré sa v konečnom dôsledku v celom rozsahu konaním obžalovaného potvrdili, čo v spojení s poznatkom, že obžalovaný už bol za sofistikovanú drogovú činnosť v rámci organizovanej skupiny odsúdený, bezpochyby odôvodňuje podstatné sťaženie odhaľovania, zisťovania, či usvedčovania predmetného trestného činu iným spôsobom. Pokiaľ ide o namietanú nedostatočnosť odôvodnenia príkazu podľa § 117 ods. 1, 5 Tr. por., posúdenie „dostatočnosti“ odôvodnenia uvedeného príkazu je subjektívnym hodnotením odôvodnenia a jeho primeranosti z hľadiska uvedeného zákonného ustanovenia. Pri absencii možného opravného prostriedku preto „dostatočnosť“, resp. primeranosť zásadne posudzuje orgán, ktorý rozhodnutie vydal.

Namietané správy o tom, akým spôsobom a kým boli záznamy vyhotovené alebo získané sú súčasťou spisového materiálu (č.l. 314, 323, 348) a boli na hlavnom pojednávaní oboznámené.

Uvádzanie ďalších skutočností by bolo v podstate memorovaním odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktoré krajský súd v ďalšom v celom rozsahu, vzhľadom na jeho vyčerpávajúci charakter poukazuje.

Zhodnotiac správu ÚVV Košice, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný sa vo výkone väzby správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia plynúce z ústavného poriadku vzorne plní, režim dňa dodržiava a taktiež skutočnosť, že mu bola uložená disciplinárna odmena, krajský súd zohľadnil tým spôsobom, že ho na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne, ktorého výmeru na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby považuje za trest spĺňajúci všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie, zaradil v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, kde bude jeho náprava lepšie zaručená.

Nezistiac žiadne pochybenie ani vo vzťahu k výrokom o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou a uložení ochranného dohľadu na dobu 24 mesiacov, rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.